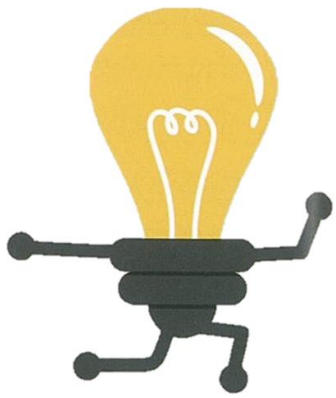

ระบบคิด **ฐานสิบ (Analog)** VS ระบบคิด **ฐานสอง (Digital)**

สวัสดีค่ะ เพื่อน ๆ ชาว สลค. ทุกท่าน

สาร “ธรรม+อภิบาล” ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอเรื่อง “ระบบคิด ฐานสิบ (Analog) VS ระบบคิด ฐานสอง (Digital)” ซึ่งระบบคิดดังกล่าวเป็นการนำมาประยุกต์ใช้และเปรียบเทียบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำไปเป็นหลักคิดในการปฏิบัติงาน ให้สามารถแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้อย่างเด็ดขาด ระบบคิดทั้งสองแบบนี้เป็นอย่างไรมาดูตามกันเลยคะ

ระบบคิด “**ฐานสิบ (Analog)**” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัว หมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้หลายทาง เกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐจะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้

การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสิบ (Analog) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยังมีระบบการคิดที่แยกแยะเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันไม่ได้ นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน มีการนำบุคลากรหรือทรัพย์สินของทางราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เบียดบังราชการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ หรือพวกพ้องเหนือกว่าประโยชน์ของส่วนรวมหรือของหน่วยงาน คอยแสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม **จะยึดประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก**

ระบบคิด “**ฐานสอง Digital**” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง 2 ทาง คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) หมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้เพียง 2 ทางเท่านั้น เช่น ใช่ กับ ไม่ใช่, เท็จ กับ จริง, ทำได้ กับ ทำไม่ได้, ประโยชน์ส่วนตน กับ ประโยชน์ส่วนรวม จึงเหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด และไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสอง (Digital) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้ สิ่งไหนทำไม่ได้ สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตนสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม ไม่นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม่เบียดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมหรือของหน่วยงานเหนือกว่าประโยชน์ของส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง ไม่แสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม **จะยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก**

การแก้ไขปัญหาการทุจริตในสังคมไทยเป็นหน้าที่ของประชาชนคนไทยทุกคนที่จะต้องร่วมกันแก้ไข โดยสามารถเริ่มได้จากตัวเรา ด้วยการใช้ระบบคิด “**คิดฐานสอง**” หากทุกคนสามารถคิดได้และคิดเป็นในการแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ปัญหาการทุจริตก็จะลดลงหรือแทบจะหมดสิ้นไปจากสังคมไทย และประโยชน์ส่วนรวมทุกอย่างก็จะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง

สาร “ธรรม+อภิบาล” ฉบับนี้ขอจบลงเพียงเท่านี้ ส่วนฉบับต่อไปจะเป็นเรื่องอะไรนั้น โปรดติดตามนะคะ

สวัสดีค่ะ

วันนี้.....

“ **แค่เปลี่ยนวิธี คิด
ทุจริตก็หมดไป** ”

